Székesfehérvár, 1905. XII. évfolyam, 63. szám. Szombat, junius 3.

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutam ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katholikusok törekvéseinek előmozditására „Fejérmegyei Napló“ cim alatt létesitett új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak: I évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor. Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő: BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér I. Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

Megvegyük-e a légszeszgyárat?

Ez a kérdés volt a f. évi május 29-iki közgyülés tárgysorozatában napirendre tűzve; de a május hó 30-iki folytatólagos közgyülésről tárgyalása a jövő havi közgyülésre halasztatott, mivel a tőrzsvagyon szerzése, illetve elidegenitésére szükséges számban a bizottság tagjai meg nem jelentek, igy nem nyilott alkalom ezen kérdéshez észrevételeimet előadhatni, s mivel nem tudom, nem leszek-e akadályozva a jövő közgyülésen való részvételben, de meg helyén valónak találom azt is, hogy ilyen nagy befektetést igénylő és nagy horderejü kérdés minden oldalról behatóan megvitatva legyen.

A vételbe csak ugy és akkor bocsájtkozzunk, ha azzal a közjónak előnyére cselekszünk, ha pedig azon meggyőződésre jutunk, hogy a vétel következményeiben csak terheinket szaporitjuk, még utódainkra is kiható káros műveletet végzünk, akkor oly vagyon szerzéséről, mely rohamosan mind nagyobb és nagyobb uj befektetéseket igényel s melytől azután szabadulni sem tudunk — óvakodjunk.

Mint köztudomásu, a város világitási kérdésével én évek előtt foglalkoztam, akkor minden irányban beható tanulmányokat tettem, a kellő tájékozást megszereztem, az akkor összegyüjtött adataim birtokomban vannak, azért nemcsak illetékesnek, de a közérdek szempontjából kötelességemnek is tartom a kérdés megvilágitásához hozzászólni a következőkben:

Mikor 1896-ik évben a villamvilágitás behozatala megpenditve, 1897 elején az előmunkálatokra a ministeri engedély kiadva lett, a légszeszvilágitási vállalat, — hogy a vállalkozóknak kedvét vegye — 9406|97. sz. a. előbb ajánlatot nyujtott be: az eddig petróleummal világitott egész területen a légszeszcsőhálózat kiterjesztésére; majd midőn a vállalkozókat ezzel el nem riasztotta, a julius 16-áról hozott hatósági felhivásban 16230|1897. sz. a. szeptember 30-án iktatott beadványában már ezt monddotta: *„a tényleges viszonyok mellett legnagyobb sajnálatomra nincs azon helyzetben, hogy azon kivánságának, miszerint a város területén ujabb 215 lámpát állitson fel — eleget tehessen.“*

Ennek első indokánál azt hozza fel: hogy a hatóság által közlött terv szerinti világitási hálózat felállitása neki *legalább 120,000 frt. azaz 240,000 korona ujabb költséget okozna.*

Ezt szükségesnek tartottam azért felidézni, hogy ebből következtetés vonható legyen arra: hogy a vállalat hivatalos kijelentése szerint mily nagymérvü befektetést igényel az esetleges uj csőhálózat lefektetése, illetve az elavultnak ujjal kicserélése.

A közgyülésre hivó tárgysorozat kapcsán kézbesitve lett tájékoztatóul Bernauer Izidor hivatalosan felkért szakértőnek a város polgármesteréhez adott szakértői véleménye és a f. évi márc. hó 13-án tartott értekezletből kiküldött szabizottságnak a város tanácsához nyujtott jelentése.

Ezen két okmány van arra szánva, hogy tájékoztassák a törvényhatósági bizottság tagjait a megvétel kimondása vagy elutasitása feletti határozatuk meghozatalánál.

Vizsgáljuk tehát ezen két okmány tartalmának lényegét és az abból levont eredmények irányitsák elhatározásunkat.

A szakbizottság jelentése azon kezdődik: „megbizást nyert, hogy a székesfehérvári légszeszvilágitási telep jövedelmezősége alapján javaslatot tegyen, *vajjon célszerünek tartja-e annak a város által történendő átvételét és ha igen, minő feltételek mellett.*

Mindenek előtt meg kell állapitanom, hogy a *célszerüség* kérdésére a szakbizottság jelentésében nem nyilatkozott, tehát javaslatot nem tett.

De ha a két okmányba befoglalt számadatok egyeztető vizsgálatában bocsátkozunk, önmagunknak is azon eredményre kell jutnunk, hogy jó lélekkel a célszerüséget nem is javasolhatják, azért mellőzték.

A szakbizottság jelentése felpanaszolja, hogy *a gyár vezetősége felszólitásait dacára sem adta ki a megelőző évekről a szükséges adatokat*, csupán az 1903. üzemévről szóló kimutatást.

Csupán a szakbizottság tagjaiba helyezett bizalmunk nyugtat meg arra, hogy ezen 1903. üzemévről szóló kimutatás adatai helyesek, dacára annak, hogy a jelentésből nem tünik ki, valjon a vállalat hiteles könyveibe betekintést nyertek-e?

De hát fogadjuk el, hogy az 1903 üzemév összbevétele 99392 K. 44 fillér volt, fogadjuk el a jelentés hivatkozása szerint, hogy Bernauer ur a budapesti légszeszművek igazgató mérnöke viszont az ő rendelkezésére bocsájtott adatok alapján a valóságnak megfelelően állapitotta meg az 1904. üzemév összbevételét 89277 kor. 89 f.-ben. Már ebből megtudjuk, hogy a villanyvilágitás behozatalának második évében a légszesz-fogyasztás apadása 10114 kor. 55 fillér bevétel csökkenést eredményezett; a melyhez hozzá kell vennünk a szakbizottság jelentésébe befoglalt azon figyelmeztetést: *„hogy a cs. kir. szab. Déli Vaspálya társaság komolyan foglalkozik a pályaház villamvilágitási kérdés megoldásával s igy valószinüleg már az év folyamán: ebben a légszesz társaság a legnagyobb fogyasztóját fogja elveszíteni.“* Ezt számokkal is igazolja, hogy a Déli Vasut 1904. évben 56000 m³ légszeszt fogyasztott 13447 kor. 68 fillér értékben.

Ha ez a bevételi csökkenés is beáll, az 1904. évről kimutatott összbevétel 75830 kor. 21 fillérre apad, a mit viszonyitva az 1903 évi bevételhez már 25% bevételi veszteséget tüntet ki. Ebből okszerü következtetéssel csak azon eredményt vonhatjuk le, hogy a légszeszvilagitási vállalat egy rohamosan hanyatló vállalkozás, melyhez fellendülési reményt füzni sem lehet.

Ezen bizonyosságok fennforgásában megtaláljuk azt is, hogy a tiszta jövedelem kimutatása reális alapon nem nyughatik, abban megbiznunk nem lehet; mert mennyiségtani igazság az, hogy az összbevétel csökkenésével szükségképi arányosnak kell lenni a tiszta jövödelem csökkenésének is. Ha tehát hitelesen kimutatva van, hogy az 1903. és 1904. évi bevételek között több mint 10% a bevételi csökkenés, mert 99 ezerről 89 ezerre esett s 10114 korona 55 fillér bevételi veszteség volt — szükségkép bizonyos, hogy ily arányban 10%-nak el kellett esni az 1903. évről 29435 kor. 52 fillérrel kimutatott tiszta haszonból.

Ezen 10% 2943 kor. 55 fillére rúg, következésképi elfogadhatatlan az 1904. évről tiszta jövödelemül kimutatott 28714 kor. 59 fillér, mert itt a két összeg különbözete csak 720 kor. 93 fillér lenne, holott az is bizonyos és kétségbevonhatlan igazság, hogy egy és ugyanazon berendezkedésnél a kisebb jövedelemre az üzemköltség aránya nem apad, hanem fokozódik; következésképi a bevétel csökkenésével a tiszta jövödelem nem is hason mérvben, hanem mind fokozattabban apad.

Ezen megdönthetlen igazságokból kétségtelen, hogy a szakbizottság által a kereskedelmi érték kiszámitásánál alapul vett tiszta jövödelem megbizhatlan, az arra fektetett érték-kiszámitás téves.

Ennek bizonyságát a szakbizottság jelentésében is megtaláljuk ezen elismerésben: *„de feltétlenül emelkedik a termelés egységára, ha az üzemet korlátozni kell.“*

Ezen beismerésből még az következik, hogy ha az egységárakat emelni kell, a fogyasztókat is vesztik, különösen akkkor, midőn az ujabb, célszerübb világitási eszköz: villany itt van. Tehát ebben is a bizonyos hanyatlas magva és oka megvan, azért kereskedelmi szempontból sem lehet a vétel előnyös vagy célszerü.

Még az is komoly figyelmet érdemlő, mi a jelentést záró következtetésből tünik ki, hogy *1904. üzemében gázért csak 67677 kor. 89 fill. volt a bevétel.* Ha tehát ebből vonjuk le a Déli Vasutnál elvesztendő 13447 kor. 68 fillért, akkor a gázért az előirányozható legmagasabb jövedelem csak 54230 kor. 21 fillér lesz, vagyis az 1903. üzemév 99392 kor. 40 fillérből több mint 45% apadás áll be, tehát kereskedelmi szempontból ez sem javasolja a megvételt, mert szükségkép a tiszta jövedelemnek is legalább 45%-al kell esni, s akkor a 29435 k. 52 fillér 1903. évi tiszta jövödelem helyett csak a megmaradó 55% a 16190 k. remélhető a lagjobb esetben.

Ha pedig figyelembe vesszük azt, hogy 1904. évről a kiadás 60563 kor. 30 fillér volt, a mely csaknem egyenletesen apadt az 1903. üzemévi összbevétel arányában, azon eredményre jutunk, hogy már a Déli Vasut mint fogyasztó elvesztésénél kérdésessé válik: vajjon az összbevétel fedezi-e az üzem-kiadásokat? Különben is nagy hiánya a bizottság jelentésének, hogy sem a bevételek sem a kiadások részletezve nincsenek; igy feltehető az is, hogy az évi összbevételekben a tiszta jövödelmet nem szaporitó tételek, kiselejtezett anyagok értékei is szerepelnek? Erre enged következtetni az 1904. évi összbevétel 89277 k. és gázfogyasztásért valósággal bevett 67677 kor. közötti 22000 koronányi nagy különbözet.

Ezek engem arra a meggyőződésre vezetnek, hogy a *vállalatnak jövödelmezősége nem is remélhető, tehát kereskedelmi értéke nincs.*

Bernauer Izidor szakértő becsüjében megállapitja, hogy a vállalat saját táblázatos kimutatásai szerint: *a gyár és tartozékainak összes értéke eredetileg 306989 kor. 40 fillér volt.* Ez tehát az eredeti beruházás értéke.

Ebből 1873. évtől 32 éven használatban léte óta *avulásért* 119997 kor. 1 fillér, vagyis, *az eredeti befektetések 41%-a már leirandó.* A megmaradó érték 187015 kor. 39 fillér, mihez az ő becsüje szerint 10, legmagasabban 15 ezer korona ingó leltári érték számitható; ebbe befoglalta a meglévő szerszámokat, eszközöket és az anyagkészleteket, a melyek mind napi elhasználásnak — fogyásnak vannak kitéve. — Ezek tehát állandó értéket nem is képviselnek, mégis a szakbizottság némileg részletezve teljes összeggel befoglalta a 202015 k. 39 fillér vagyon értékbe.

Az ingó leltári érték kivételével a nagy összeg 187015 k. 39 fillér mind a régi eredeti be-

Mai lapunk 6 oldal.

00000324

fektetés, a melyből ha 32 év alatt avulás cimén már 41 százalékot a szakértő leirandónak mond, természeti igazság, hogy az igy már felszerelésben kihasznált értékét vesztett anyag másik része már nem oly tartós, sokkal gyorsabb romlásnak, pusztulásnak van kitéve, sőt maga a szakértő megjeleli már a gázfejlesztő kemencéket, hűtőket, mint a legközelebbi években, azaz egy-két éven belüi ujakkal pótlandókat és ezen pótlandók értékét 25000 koronáig becsüli, azért ez szerintem már most levonandó, igy 162000 korona marad az elavuló, az enyészet törvényei szerint talán 10—12 év alatt megsemmisülő, tehát szinte ujból pótlandó. Mégis ne feledjük ki, hogy a csőhálózatot, mely a föld alatt rozsdásodik, pusztul, ennek mostani anyagértékét 75000 koronával számitják, holott a légszesztársulatnak legelől idézett hivatalos jelentése szerint a csőhálózatnak csak kibővitése 240000 koronát igényelne; a kiszedett rozsdás vasban pedig a különbözet értékét az öszeresek nekünk meg nem téritik, tehát rövid időn 240000 korona uj befektetésre is kellene készülnünk.

Hasonló lomma válnak a 11481 kor. értékü gázórák, ha a termelés egységára kényszerült emeléséből a fogyasztókat elvesztjük, az órák visszakerülnek, uj fogyasztók hiányában el nem helyezhetők.

Mindezeket egybevetve, midőn köztudomásu, sőt saját tényünkkel, városunkban a villamos világitás behozatalával magunk elismertük, hogy egy idejét mult, avult intézményt s annak is elavult ócska szerelvényét csak azért kinálja tulajdonosa nekünk megvételre most, hogy igy szabaduljon a rohamos hanyatlásba esett vállalattól, különösen pedig meneküljön éppen velünk szemben fenálló szerződéses kötelmétől; a pusztulásnak indult gyári felszerelés, gépek, csőhálózat, nagymérvü uj befektetésekkel jó karba helyezése és fentartásától a mire a légszeszvilágitási vállalat szerződése 31. §-a által kötelezve van, ugy, hogy az 1873 január 1-én megkezdett üzemtől 30+25+20 együtt 75 év tartamára nyert ki á rólagos jogosultsága lejártakor 1948 január 1-én „az egész légszeszvilágitási mű minden felszereléseivel együtt vállalkozó által minden dij követelése nélkül a városi közönség szabad birtokába bocsájtatik."

Még az utolsó 10 évre az ellenőrző felügyeleti jog is kikötve van: *„hogy az egész mű jó és használható karban legyen,"* semmi okunk most ennek megvételére.

Mi a villamos világitást is nagyon drágán létesitettük, mig 48 évig tartó súlyos terhet vettünk magunkra, hogy most az ez által háttérbe szoritott légszeszvilágitási vállalatot szabaditsuk meg terhes kötelezettségeitől, sőt a mai értékében 162000 koronát érő ócska anyagot 273000 koronáért fizessük csak azért, mert a városnak ennyi kölcsön a vételre kieszközölhető, ez oly vásár lenne, melytől a közérdeket lelkiismeretesen szolgáló minden városi bizottsági tagnak óvakodni — a leghatározottabban ellenezni kell.

Nagy Ignác.
v. biz. tag.

Innen—Onnan.

(*) *A hercegprimás jubileuma és a zsidók.* A legnagyobb mértékben idétlen dolog volt, hogy zsidó lapjaink mult héten a Budapesti Naplótól le egész a Székesfehérvár és Vidéke-ig Magyarország jubiláló hercegprimását ünnepelve a legéretlenebb példázgatással iparkodtak a biboros főpapot szembeállitani a papság s a magyar katholikusok nagy részével. Folyton azt hangoztatták, hogy Vaszary Kolos milyen nagy *„ember"* és „magyar." Főleg az utóbbit emelték ki, mintha a magyar katholikus papság e tekintetben kifogás alá esnék. Hogy ez a papság milyen magyar, azt megmutatta legutóbb a január 26-iki választás alkalmával. Tessék csak Kossuth Ferencet megkérdezni. Főleg idétlen ez a viselkedés azon sajtó részéről, mely hallgatással mellőzi, hogy ne mondjuk: boldog önelégültséggel szemléli a Jakabok által vezetett szociáldemokraták hazaellenes törekvéseit, sőt ostoba hazudozással iparkodik lekicsinyelni a hazafias keresztény szocializmus becsületes munkáját.

Ami a Sz. és V. azon manőverét illeti, hogy a gyékény alól előhuzogatott megpenészesedett szenzációkat mesélt azon időből, mikor Vaszary Kolos primással lett, ahoz nincs szavunk. Hanem ahoz mégis nagy perfidia kell, hogy valaki azt állitsa, hogy (alattomban értve: a katholikusok miatt) nincs ma felekezeti béke Magyarországon.

Kit bántanak ma vallása miatt Magyarországon? Talán bezárják a nem katholikus templomokat, mint azt Franciaország zsidai és szabadkőmüvesei teszik a katholikus templomokkal? Talán bebörtönzik a református lelkészeket, mint azt a protestáns Bismarck tette a katholikus papokkal Németországban? Talán kikergetik a zsidó bocsereket, mint Franciaországban teszik a katholikus szerzetesekkel? Vagy kivágják a beleiket, mint a jezsuita Campiánnak és társainak Angolországban Erzsébet királyné idejében?

Talán Ferenc József követi a zsidó gyerekekkel szemben az egyptomi fáraók példáját, vagy a fehérvári barátok sütögetik csipővassal a zsidó rabbikat?

Ellenkezőleg. A vizek hala, az erdők vadja, inkább a zsidóké, mint a kereszténykéé a hármas hegy s a négy folyó országában. A kárpátok évszázados fenyőit zsidók fűrészelik le, az alföld acélos buzáját a papi birtokok és néhány latifundium kivételével a zsidók aratják le; a sajtóban ők oktatják (?) a szinházakban ők gyönyörködtetik (?) a keresztény magyart; a páholyokban ők gukkeroznak, a városliget fasorai között ők radliznak, a gyógyforrások vizében, a Balaton hullámaiban ők fürdőznek, a keresztény magyarság adófilléreiből fenntartott iskolákban, Pázmány egyetemén ők nevelődnek tulságos arányszámban a magyarság nyakára.

A szegény ruthén és a tót az ő asztalukra fogja a Poprád és Dunajec legszebb pisztrángjait; szegény Székelyföld viruló lányait ők liferálják a világ piacára; Egán az ő kedvükért tünt le idő előtt az élet szinpadáról, Jókai babérait ők tépdesték meg; a magyarság tizezrenként vándorol ki Amerikába, hogy helyet adjon a galiciai jövevényeknek. Akárhány állami iskolánkban nem vetnek a gyermekek keresztet, mert ez a zsidó növendékek vallási elveit sérti; valamennyiből, az egyetemet sem véve ki, kidobták a megváltás jelvényét, a keresztet, mert ez a zsidóknak nem tetszik.

Joggal kérdezzük: mi fáj hát, hol van feldúlva a felekezeti béke? Hisz a reformátusok kodátoltabb észjárásu osztálya által kitartott zsidó Magyar Szó átkot mond arra a gyámoltalan zsidóra, ki cionista allűrökkel foglalkozik s az uj Kánaánt, szent István országát elhagyni akarja!

Vagy talán az a baj, hogy élni merészelünk apáink földjén, hogy védelmezni próbáljuk még meglévő ősi jogainkat, menteni iparkodunk keresztény népünket? Az fáj, hogy ma már nem csak zsidók mérik a boltban a cukrot, árulják a kocsikenőcsöt és ostornyelet, szóval: hogy néhány szövetkezetet mertünk alapitani? Vagy az, hogy katholikus köreink pódiumjáról nem izetlenkedhetnek Beregi Oszkárok a publikummal? Hogy Majláth püspök gyóntat, bérmál s apostoltársaival apostolkodik? Hogy Fischer-Colbrie megcsinálta a kassai egyetemi ifjuság kebelében a Szent Imre egyletet? Hogy Komáromban a zsidó regálébérlők érdekeit szolgáló alkoholizmus ellen beszélt? Szóval: az fáj, hogy még eddig nem hagytunk vaskarikát huzni az orrunkba, hogy ellenségeink annálfogva táncoltassanak bennünket, mint az oláh a medvét? Ne tessék általános frázisokkal dobálózni és pöfögni mint a kása, hanem lássunk tisztán. Hadd halljuk már egyszer, mi fáj, miért

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

A héthársi udvarház lakói.

(Folytatás.)

Virányos pázsit terült el a barlang előtt. Szelid ízek, pajzán nyulacskák egész raja legelészett rajta. Cseppet sem féltek. A három leány megjelenése nem zavarta őket buzgalmukban. Föl-föltekintettek s nyugodtan legelésztek tovább. Érezték, hogy nem ellenség, jóbarát érkezett közéjük.

A barlang fölött fényes csillag ragyogott, tüzes csóvákat szórt az éjszakába szerteszét. A szent Szüz a barlang bejáratánál állott. Hófehér öltönyére égszinkék, aranycsillagokkal ékitett palást borult, aranyhaja dús hullámokban hullott válla ira, fején gyémántokból készült koronát viselt.

A leányok szivét szent félelem fogta el e tüneményes látványtól; térdre borultak, fejüket mélyen meghajtották, kezük önkéntelenül imára kulcsolódott össze.

— Ne féljetek, én vagyok! Anyátok az elhunyt anya helyett. Keljetek föl, kövessetek a barlangba!

Mint a legfölségesebb zene, a legédesebb ének, úgy rezdült bele a néma csendbe hangja.

Beléptek a barlangba, melynek belseje kékesfényben ragyogott; boltja a csillagos égbolt kisebbitett másának látszott, földje aranyporral volt behintve. A barlang hátsó részében széles köpad állott. Egykor ez volt a szent Szórád remetének egyetlen butorzata; ez volt az asztala, ez a fekvőhelye. Most ezen a sziklapadon számos különböző nagyságu ezüstreketyéből font kosár volt elhelyezve. Minden kosár erősen le volt zárva és tetején irás látszott.

— Látom gondolataitokat, kedves gyermekeim — mondá a Szüzanya és látom, hogy nem tudtátok elhatározni, mit is kérjetek voltaképen. Ime itt vannak e kosarak. Járuljatok egyenként eléjük, olvassátok el a fölirásokat és válasszatok belőlük tetszés szerint!

Elsőnek Örzse járult a kosarak elé. Végignézte valamennyit, kibetüzte mindegyiknek a fölirát s azután megállott egy jókora nagyszabásu kosár előtt. Ez állott rajta: Szerencse és tisztesség.

— Ezt választom — mondá félénk hangon a leány.

— A nagy, a szüntelen szerencse — szólt a szent Szüz — gyakran erősebb vállakat kiván, mint a nagy szerencsétlenség. Felhőtlen nyárshoz hasonlit, a mely utóvégre is tompitólag hat szivre és kedélyre. A nagy tisztesség könnyen kábit és elbizakodást szül. Gazdagság jár a szerencse nyomában, nagy tisztességet szül az emberek előtt. Vértezd föl tehát szivedet a hit erejével, épitsd jövendő sorsodat a jótékonyság rendithetetlen talajára. Csak igy lehet reményed, hogy szived elviseli, lelked kára nélkül, a nagy szerencsét, hogy boldogság helyett boldogtalanságban nem lesz részed.

Átnyujtotta neki a kosarat s megérintette szent kezével jobb vállát, meg a szive táját.

— Megerősitem a válladat, megedzem szivedet! Kivánom, hogy soha meg ne bánd választásodat.

Most Pannára került a sor. Hamar választott. Egy középnagyságu kosár előtt állott meg, a melyen ez állott: Bölcsesség és hatalom.

— Ezt választod? — kérdé a szent Szüz.

— Igen — volt a leány csendes válasza.

— Szerencsénél és tisztességnél nem sokkal kisebb teher a bölcsesség és a hatalom. A bölcsesség könnyen szül önhittséget, a hatalom sarkában ott leselkedik az igazságtalanság. Agyra, hitből táplálkozó szivre van szükségük, hogy az arany középuton megmaradhassanak; gondtalan kedélyre, hogy unottsághoz ne vezessenek. Az igazságtalanság pedig állandó ellenségeskedést, az unalom lelki sivárságot okoz. Mindkettő együttvéve elégedetlenséget, boldogtalanságot szül.

Átnyujtotta Pannának a kosarat és szentséges kezével megérintette homlokát, meg szivetáját.

— Megerősitem agyadat és megedzem kedélyedet, hogy ellent tudj állani a kisértéseknek és soha meg ne bánd választásodat!

Gizi került most sorra. Lassan, megfontoltan nézte végig a kosarakat. Egyik másik előtt már csaknem megállt, de azután gyorsan mást gondolt,s ment tovább. Végre egy sarokba elrejtve mint a hogy bokrok alján a szerény kis ibolya elrejtve tanyázik, egy kicsinyke kosárka akadt szemébe.

— Ezt választom Szüzanyám! — mondá szerényen.

A kicsinyke kosárkán pedig irva volt: Megelégedés és boldogság.

— E kicsinyke kosarat választod? — kérdé a Szüzanya.

00000325

nincs felekezeti béke Magyarországon? Talán segíthetünk rajta, hogy egyszer már békesség legyen.

ÚJDONSÁGOK.

— **Az Oltáregylet** havi miséje a szokott időben vasárnap d. e. 10 órakor lesz a szemináriumi templomban.

— **Személyi hír.** *Erzsébet* főhercegnő herceg Lichtenstein Alajosné hosszabb tartózkodásra Franzensbadba utazott.

— **Kath. Köri házfelavatás.** A móri kath. kör eddigi bérelt helyisége a tagok rohamos növekvése folytán elégtelenné vált s ez a körülmény megérlelte Mór derék katholikus polgárságában azon nemes elhatározást, hogy egy, a kor minden igényeinek mindenben megfelelő otthont teremt a kath. kör tagjai számára. Az elhatározást csakhamar tett követte, a város egyik élénkebb pontján megvásárolták Merán Lamberg Ladislaja grófnő házát a hozzátartozó nagy telkekkel, melyet ketté választva, egyik fele a rajta levő épületekkel kath. iskolai célokra fog szolgálni, míg másik fele, a mely eddig magtárnak használtatott, nagy anyagi áldozattal átalakittatott körhelyiséggé. Ennek díszét képezi Say Ferenc építész tervei szerint a szfehérvári szt. István terem mintájára épitett pompás hangversenytereni, a mely körülbelül 500 ember befogadására alkalmas. A polgárok áldozatkészségéből épült eme mű teljes befejezéséhez közeledik. A helyiségek egyházi felavatása nagy ünnepélyek keretében fog megtörténni junius hó 12-én pünkösd hétfőn. A ház beszentelése után d. e. 10 órakor ünnepélyes mise lesz, melyet Haszák Kázmér kapucinus quardian mond fényes segédlettel. Délben 1 órakor díszebéd a kath. kör nagytermében, a melyen megjelennek országgyülési képviselők s számos fővárosi és megyei előkelőség. — Este 8 órakor hangverseny lesz, melyen közreműködésüket megigérték Székesfehérvárról: Tomm Béla, Schredl Ferenc, Hermann Ede, dr. Kneifel Ferenc, Lanzeritsch Antal, Medgyesy József, Paulovits Béla. A részletes műsort lapunk legközelebbi számában közöljük. A hangversenyt vacsora és tánc követi.

— **Adományozás.** A székesfehérvári tüzoltó egylet parancsnoksága által f. hó 1-én rendezett népünnep alkalmával özv. Lasits Istvánné urnő 10 koronát, Nagy Ignác ur 1 koronát volt szives adományozni; melyért ez uton mond köszönetet a v. t. egylet parancsnoksága.

— **Vizsgálat a Szent-György-kórházban.** A Szent-György-kórház felkavart és sötét szinekkel beárnyékolt ügye fölött derengeni kezd a világosság. A közigazgatási bizottság által kiküldött albizottság tegnap kezdette meg hivatalos működését Fiáth Pál báró főispán vezetése mellett. Az orvosi működést Dr. Varga Zsigmond vármegyei tiszti főorvos szakvéleménye szerint minden tekintetben kifogástalannak, a műtéti beavatkozást eredményesnek találta, meggyőződött arról, hogy sürgős esetben éjjel is végeztek már igen sok műtétet, a beteganyag megfelelő, és nem olyan, mint a miniszteri leirat mondja, hogy csavargókból áll. Konstatálta a bizottság, hogy a fenálló rendeletek szerint ezen gyógyithatlan betegeket is feltétlenül befogadni tartozik a kórház, míg az igazgatóság a községi ápolás alá helyezésről gondoskodik. A miniszteri rendelet tulságos, és könyörtelen, mert nemrégiben is megtörtént, hogy a kórházból kibocsátott öreg ember, a kinek falujában semmi ellátása sem volt, hazaérkezése után fölakasztotta magát. A bizottság azt is konstatálta, hogy a megfigyelő osztályról a miniszterium nem szállittatja tebolydába az elmebetegeket, és a 18-ra berendezett helyiség annyira tultömött, hogy állandóan 29—30 elmebeteg van az osztályon, a hova a megye területéről uj elmebeteget nem lehet beszállitani, és ezek otthon a község békéjét veszélyeztetik. A bizottság legközelebb tovább folytatja vizsgálatát a kórházi administrációra vonatkozólag.

Egy pillanatig sincs rá okunk, hogy a hivatalos vizsgálatot ne a legtárgyilagosabbnak és igazságosabbnak tartsuk. Őszinten örülünk, hogy a vizsgálat maga is ugy látja a kórház ügyeit, mint a hogy mi, laikus szemmel, az első tekintetre felismertük. A szörszálhasogatónak mindenütt lehet módja a sötét ítéletre, hogy aztán a független, tárgyilagos igazság itélete milyen lesz, az más lapra tartozik. Kivancsisággal várjuk a vizsgálat további adatait, ámbár megvagyunk győződve, hogy a további vizsgálat szintén nem fogja igazolni a ministeri biztos kákán csomókeresését.

— **Uj társaskör.** Dunapentelén „48-as Kossuth kör" névvel társaskör alakult. A kör alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta.

— **Tüzoltó ünnepély Lovasberényben.** A lovasberényi önk. tüzoltó-egyesület parancsnoksága által május hó 28-án a gróf Cziráky parkban, az ugynevezett gót épületben és környékén rendezett tüzoltó majális fényesen sikerült és igen szép anyagi hasznot hajtott az egyesületnek. Az idő rendkivül kedvező volt. A magas grófi család is elkövetett mindent, hogy a lovasberényi tüzoltói mulatság régi jó hirneve csorbát ne szenvedjen. Az ünnepély d. u. 2 órakor vette kezdetét. A Rákóczy induló mellett, zászlóval vonult ki a tüzoltóság a mulatság szinhelyére, hol először szabad- és szerekkel való gyakorlatok tartattak. Negyed négy órakor érkezett meg gróf Cziráky Antal fővednök ur magas vendégeivel. Ott láttuk: Br. Fiáth Pál főispánt családjával, gróf Eszterházy Lászlót Sárosd.ot családjával, gróf Eszterházy Miklós Móricot és nővéreit Csákvárról, Daróczy törvényszéki elnököt, verebi Végh Istvánt, Meszlényi Pált, Bélavári Burchard főispáni titkart mint a fejérmegyei tüzoltó szövetség alelnökét, a környékbeli tüzoltó-egyesületek küldötteit. Képviselve volt: Fejérvármegye, Székesfehérvár, Csákvár, Vereb, Pátka, Velencze, Mór stb. A gyakorlatok után az érmek kiosztása következett. Gróf Cziráky Antal, mint a tüzoltó egylet elnöke valóban szép és megható beszéde után sajátkezüleg tüzte fel mindegyik tüzoltó mellére az ermeket buzditó és elismerő szavak kiséretében. A 25 éves szolgálati éremre jogosultak élén Gróf Cziráky Béla áll, ki családi gyászа miatt nem vehetett reszt az ünnepélyen. Az érmek kiosztása után Bélavári Burchard főispáni titkár üdvözölte a tüzoltókat és meleg elismerését fejezte ki a fejérmegyei tüzoltó szövetség részéről is. Az akadályverseny, zsákbanfutás, lepény- és gombócevés, remekül sikerültek szintigy a többi tréfás mulatság is, melyek után a gótépület környékén a zöld galyakból épitett sátrakban vigan folyt a nedü és a hatalmas táncra perdült. Egyik sátorban Cziráky Mária grófnő fagylaltot és virágot árusitott, melyből tekintélyes összeg folyt be a tüzoltó egylet pénztárába.

— **A móri országos vásár.** A móri országos vásár junius hó 19-én összeesnék a székesfehérvári országos vásár napjával. Mór község elöljárósága ezért azon kérelemmel fordult a kereskedelmügyi miniszterhez, hogy a móri országos vásár junius hó 26-án legyen megtartható.

— **A győri felsőleányiskola növendékei Székesfehérvárott.** A győri felsőleányiskola hatvan növendéke a Balaton melléki tanulmányutukról hazatérőben ma este 6 órakor Siófok felől Székesfehérvárra érkeznek. Ugy a növendékek, mint tanáraik a város vendégei. A vasuti állomáson K. Horváth István plebános, iskolaszéki elnök, Reé István rendőrfőkapitány és Matskásy Rózsa a polgári leányiskola igazgatója fogadják az érkezőket. Kocsin megtekintik a város nevezetességeit és a szőllőhegyet. Este 8 órakor vacsora lesz a déli vasuti állomás éttermében.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Galambos József helybeli kir. törvényszéki díjnokot a móri kir. járásbirósághoz irnokká kinevezte.

— **A munka jutalma.** K. Magyaródi István soponyai lakos négy évvel ezelőtt kis falusi mintagazdaságot kapott az államtól gondozás végett. A négy év most tellett le és miután K. Magyaródi István a gazdaságot mintaszerüen is kezelte, az állam azt neki ajándékozta és a földmivelésügyi miniszter elismerő oklevéllel is kitüntette. Az elismerő oklevelet Kálmán Vince főszolgabiró szép ünnepség keretében nyujtotta át az érdemes gazdának. Az ünnepélyen jelenvoltak gróf Széchenyi Viktor a Fejérmegyei Gazdasági Egyesület képviseletében, Truka József a mintagazdaság volt felügyelője stb.

— **Az agg iparosoknak.** Néhai Schnetzer Nándor családja 100 koronát adományozott a helybeli agg iparosok pénztára javára, a megboldogult emlékére. Az adományért az agg iparosok pénztára mond köszönetet.

FITTLER BÁLINT. A napokban hosszas betegeskedés után elhunyt *Fittler* Bálint dr. kir. főügyészhelyettes temetése tegnap volt nagy részvét mellett. A beszentelés után a holttestet Tatára szállitották s ott a családi sirboltban helyezték el. Az elhunyt mint székesfehérvári ügyvéd kezdette meg pályáját s ez időben Székesfehérvár szab. kir. város törvényhatóságának tb. ügyésze is volt. Innen Szegszárdra, majd ismét Székesfehérvárra került s a kir. ügyészség vezetését vette át. A nagytehetségü, szépen képzett, kiváló jogi érzékkel rendelkező férfiunak, aki mint ember egyenes jellemével, karakterének intaktságával szerzett széles körben becsülést, nagy jövőt biztositott sokoldalu tevékenysége, melynek azonban évek óta tartó betegsége vetett gátat. Kizárólag ennek tulajdonitható, hogy a koronaügyészi állás nem az ő nagy becsülésben levő személyével toltetett be. *Fittler* Béla városi tiszti ügyész az elhunytban testvérét gyászolja.

Polgári lövölde. Csütörtökön délután a polgári lövöldében sétahangverseny, gyermektombola és céllövészet volt. A céllövészet eredménye: Fegyvernél: I. Binder Béla (4-es), II. Vida István (4-es), III. Kováts Károly (3-as), IV. Szőke Gyula (3-as). — Pisztolynál: I. Löwinger Mór (szeg), II. Plinn István (4-es), III. Krausz Zsigmond (4-es). — Vasárnap délután a kereskedőifjak mulatsága miatt a céllövészet elmarad.

— **Tornavizsga.** A helybeli főgimnázium ifjuságának tornavizsgája hétfőn d. u. lesz változatos műsorral.

— **Kérelem.** A szorgalmas és jó magaviseletü iskolás gyermekeket a tanév végén jutalomkönyvekkel szokták tüntetni, hogy ezáltal őket még nagyobb szorgalomra, társaikat pedig példájuk követésére buzditsuk. A n. é. közönség belátván a jutalmazásnak, mint nevelési eszköznek, fontosságát, szives adományaival minden évben lehetővé tette, hogy az iskola ezen nemes célját elérhesse. Teljes bizalommal fordulok azért most a tanév végének közeledtével, a nemes szivü tanügy- és gyermek barátokhoz azon tisztelettelteljes kéréssel, hogy kegyes adományaikat most se vonják meg iskolás gyermekeinktől s érdemes tanulóink jutalmazására szánt filléreiket alulirotthoz juttatni kegyeskedjenek. A szives adományokról nyilvánosan el fogok számolni. Székesfehérvárott, 1905. évi junius hó 3 ikán *Szirbek* József, s. k. a városi közs. el. iskolák igazgatója.

— **A lövészegylet közgyülése.** A helybeli lövészegylet junius hó 14-én rendkivüli közgyülést fog tartani. A rendkivüli közgyülés tárgyát a villamvilágitásnak a Lövölde kertbe való bevezetése fogja képezni.

— Igen — viszonzá a szelid leány.

— Nézd, e kosár igazán kicsiny, tartalma nagyon szerény. Nővéred kosarai sokkal nagyobbak, sokkal súlyosabbak, bizonynyal tartalmasabbak is lesznek. Gondold meg jól a dolgot; még van időd. Megmaradsz tehát elhatározásodnál?

— Megmaradok, oh Szűzanya — viszonzá Gizike — elég lesz az nekem.

— Jól választottál, kedves leányom. A megelégedés és a boldogság ikertestvérek; szüleik a szeretet és a hit, gondviselőjük a remény. Maradj mindig ily szerény és kedves. Kezeiden áldás leend; a mihez nyulsz, a mit teszel, az boldogságot hoz neked és a veled érintkezőknek!

Átnyujtotta Gizinek a kicsinyke kosarat; azután magához ölelte a remegő leányt és gyöngéd csókot lehelt ajkaira.

— Vigyétek kosaratokat — mondá bucsuzólág a szent Szűz — és menjetek békével otthontokba. Kosaraitok tartalma megvalósitja azt, mit a fölirat mond; de csak az alapföltételeket adja meg, a többi azután a ti dolgotok leend. A mig a hit és szeretet ki nem hal szivetekből, addig hű lesz hozzátok a boldogulás is. Az Úr Jézus áldása kisérjen utatokon!

A bárlang hirtelen elsötétült és a szent Szűz eltünt szemeik elől.

(Folyt. köv.)

00000326

— **Halálozás.** Viszota Gyula nyug. ercsii főtanító hosszas szenvedéseinek példás keresztényi türelemmel való elviselése után életének 65-ik évében tegnap Ercsiben elhunyt. A boldogult egyike volt a tanitói kar legkiválóbb tagjának, a kit szeretetreméltó modoráért es jó szivéért mindenki tisztelt és nagyrabecsült. Dr. Viszota Alajos püspöki szertartó édesatyját gyászoja az elhunytban.

Köszönetnyilvánitás. Mindazoknak, akik szeretett feleségem elhunyta alkalmával részvétüket nyilvánitották, a ravatalra koszorut helyeztek s a temetésen való megjelenésükkel enyhitették mely bánatunkat ez uton mondok hálás köszönetet *Szirkovits András.*

— **Bioszkop-szinház müsora junius 3-án és 4-én:** 1—2. Jelenetek az orosz-japán háboruból. 3. Vonat megérkezése. 4. A Niagara-vizesés látképe a canadai oldalról felvéve. 5. A varázskalap. 6—11. A menyasszony megszöktetese, automobillal A menyasszony megszökését az apa későn veszi észre és ezért maga is automobilon követi. Alig érte azonban utól, az automobil az országuton felrobban, miáltal a jegyespár elég időt nyer, hogy a legközelebbi falusi plébánosnál megesküdjenek. — Az esküvő. Az elkésett apa megérkezése, a kibékülés és vig hazatérés. 12. Diszmenet VII. Edvárd király indiai császárrá való koronázása alkalmával; az indiai fejedelmek felvonulása diszitett elefántjaikon. 13. A virágtündér (szinezve). 14—18. Egy kártyajátékos élete. Dráma 6 képben. I. A játékterem. — II. Az uzsorás meggyilkolása. III. A gyilkos elfogatása. — IV. Az itélet kimondása a törvényszék előtt. — VI. A kivégzés. 19. A kis madártolvajok.

— **A Polgári dalkör** holnap délután 4 órakor tartja nyári mulatságát a Latzkovits-féle vendéglőben. Belépődij személyenkint 60 fill., családjegy 1 kor. 60 fill.

Tisztelettel van szerencsém értesiteni, hogy a Say Rudolf örökösei tulajdonát képező Szentháromság c. gyógyszertárát, melynek huszonkét év óta vezető provizora voltam, bérbe vettem és a régi immár száz éve fennálló cégnek változatlan megtartása mellett, saját számlámra tovább vezetem. Kiváló tisztelettel Székesfehérvár, 1905. május hó. Say Rudolf gyógyszertára Kovács A. Sándor gyógyszerész.

- **Pribicskó elitélve.** 4 hónapi vizsgálati fogság után ma volt a kir. törvényszéknél tárgyalása városunk kedvencének, Pribicskó Rezsőnek. Megfogyva és megtörve jelent meg birái előtt s bár elég őszintén bevallotta bünét, az itéletben még sem nyugodott meg. Sokalta az egy évi börtönt, de még inkább a három évi hivatalvesztést, mert igy alig lehet reménye, hogy ő lesz Tisza Istvannak ama bizonyos cilinderes embere. Fellebbezek — ugymond — mert ártatlan vagyok. (A tárgyalásról jövő számunkban bővebben.)

— **Orgonaipar.** A Budapest. VII., Garay-utca 48. sz. a. lévő villamos gépekkel berendezett orgona-gyár tulajdonost változtatott annyiból, hogy a Rieger testvérek egyik érdemes tagja, Rieger Ottó cs. és kir. udvari orgonagyáros tulajdonába ment át és ezen névre a budapesti kir. kereskedelmi törvényszéknél jegyeztetett be. Örömmel üdvözöljük a gyártulajdonos Rieger Ottó ur intézkedését, hogy a budapesti orgonagyárat jóval nagyobbitotta és az orgonaépitészet legmodernebb kellékeivel rendezte be és ezen gyárában 30, kizárólag magyar munkást alkalmaztat, akik már igen szép kiképzettséggel birnak az orgona-épitészetben és ennek fejlesztésén a gyár tulajdonosa buzgón és szakavatottan fáradozik és ezen fáradozásaiért dicséretet érdemel.

Figyelem. Van szerencsém értesiteni a nagyérdemü közönséget, f. hó 4-ikén s minden következő vasár- és ünnepnapon a Budai uton levő „*Szarvas*"-hoz cimzett vendéglőmben, mely kényelmes kerthelyiséggel áll a közönség rendelkezésére, *Csányi* Pista jónevü zenekara d. u. 3 órától kezdődőleg hangversenyt tart. Amennyiben jó konyháról s kitünő borokról gondoskodni mindenkor kötelességemnek tartottam, a közönség jóindulatu támogatását kérve maradtam tiszteletettel *Latzkovits Béla* vendéglős.

Kubik János keztyü- és sérvkötö-raktára, házlerontás miatt májustól novemberig ideiglenesen a Kereskedelmi Bankkal szemben a Weihinger ezelött- Námessy-házba helyeztetik át.

— **Elfogott tolvajok.** Már régebb idő óta tapasztalták, hogy a Szent György kórház beteg ruhatárát állandóan lopja valaki, de a tolvajt sehogysem sikerült kézrekeriteni. A napokban Virág Aurélnak a korház portásának feltünt egy asszony, aki hátán egy batyuval igyekezett kifelé a kórházból. Virág megkérdezte, hogy mit visz a bugyorban, mire ez sehogysem tudott választ adni. Átvizsgálták a lepedőbe kötött csomagot, amelyből azután több kórházi női ruha, nagykendők, czipő és papucs került elő. Az asszony, akit özv. Büki Jánosnénak hivnak és mosónő a Széchenyi utcában, bevallotta, hogy öccse Szente János sárkereszturi illetőségü 22 éves legény, aki háziszolga a kórházban, lopta a holmikat és rája bizta értékesités végett. Mindkettőjük ellen megindították az eljárást.

— **Értesités.** A felejthetetlen, jó nőm elhunytával ért sulyos csapás életkörülményeimet is lényegesen megváltoztatta, minek következtében a *Tögl* Lajos féle Kossuth-utca szabó cégtől eljöttem s mindennemü szabó-szakmába vágó munkára megrendelést saját lakásomon, *Megyeház-tér 13. sz. a.* (Lindermann-ház) elfogadok. Midőn megrendelőimnak további szives támogatását kérem, az olcsó, pontos és kifogástalan kiszolgálást továbbra is igérem. Tisztelettel *Szirkovits* András szabó-iparos.

— **Öngyilkossági kisérlet a fogházban.** Sulyos bünnel terhelten került a helybeli kir. ügyészség fogházába Sindler Jakab 61 éves lovasberényi lakos. Sindler a mult hét egyik napján kést en.elt feleségére, hogy megöli és talán végre is hajtja tettét, ha gróf Cziráky Antal és kocsisa Kondor Gáspár, kik véletlenségből tanui voltak az esetnek, le nem fegyverezik a vén bünöst. Sindlert behozták a helybeli kir. ügyészség fogházába és mint vizsgálati foglyot a fogház épület egyik földszinti cellájában helyezték el. Csütörtökön éjjel a folyosón álló őr neszt hallott Sindler zárkájából. Rosszat sejtve benézett a fogolyhoz és ezt ágya szélén ülve átmetszett torokkal találta. Az öreg bünös életlen kenyérmetsző késével nyeszelte el torkát. A rögtön alkalmazott orvosi segély megmentette Sindlert az életnek, akit jelenleg a Szent-György közkórházban ápolnak.

8404|905. sz.

Árlejtési hirdetmény.

Székesfehérvár szab. kir. város a „Mantz János"-féle kisdedovodának az e végre kijelölt helyen s telken a városi közgyülés 1904. évi április 26-án 88|6294 sz. a. kelt határozatával az abban részletezett módositásokkal elfogadott három terv, egy költségvetés, egy-egy műszaki felvételek szerint, illetve az azokban kitüntetett minőségü anyagokból, valamint azokban kitett méretekhez képest és ott leirt módon elkészitését vállalkozás utján eszközli.

A vállalkozás zártajánlatok utján történik.

Az irásbeli ajánlatok mintája a következő:

„Én alulirott a székesfehérvári 6431 sz. betétben + 1. sor 1785/26 helyen a székesfehérvári szab. kir. város által épiteni határozott „Manzt János" féle kisdedovoda megépitésénél és teljes elkészitésénél előforduló összes munkálatokat s ahhoz tartozó anyagbeszerzéseket és szállitásokat, miként azok a meglevő és általam betekintett épitési okmányokban, nevezetesen a közgyülési határozat értelmében módositott három épitési tervben, egy költségvetésben és egy műszaki feltételekben kitüntetve vannak, illetőleg az épitési bizottság későbbi rendelkezései szerint szükségessé válandanak, a velem közölt költségvetés minden egyes tételénél kitett egységi árakból . . . % azaz . . . . száztoli engedés, felülfizetés mellett elvállalom, egyuttal kijelentem, miszerint az ezen munka teljesitésére vonatkozólag Székesfehérvár szab. kir. város tanácsának 1905 évi junius hó 2-án 8044 sz. alatt kelt határozatával megállapitott feltételeket ismerem és azokat magamra nézve kötelezőknek kijelentem."

A kivánt bánatpénz fejében 1700 koronát, szóval egyezer hétszáz koronát *készpénzben* következő értékpapirokban . . . . . Székesfehérvár szab. kir. város pénztárában . . . napló szám alatt letettem."

Kivülről:

Ajánlat a székesfehérvári „Mantz János" féle kisdedovoda épitésénél előforduló összes munkálatokra.

Csak oly zártajánlatok vétetnek figyelembe, melyek a munkálatok teljesitésére iparhatósági jogosultsággal biró vállalkozótól származnak, 1700 korona a városi pénztárba történt letétele által biztositva vannak és a zártajánlatok benyujtására kitüzött *1905. évi junius 16-ik napjának délelőtti 10 órájáig* Székesfehérvár város igtató hivatalába benyujtatnak.

A költségvetési ár 33069 korona 30 fillér. Az ajánlatok csak a költségvetésben kitett egységi árak után számitandó százalékokban tétethetnek.

Egyébb feltételek alulirott hivatalos helyiségében (városház 11. sz.) a hivatalos órák alatt bármikor betekinthetők.

Székesfehérvár, 1905. junius hó 3-án.

Polczer Péter s. k.,
gazd. tanácsos.

Az országos tornaverseny és a mi ifjaink.

Irta: **Dr. VARGHA DAMJÁN.**

Az elmult napokban nemcsak Budapest, hanem az egész ország élénkebb, mozgalmasabb volt, mint egyébkor. Az ifjak már hetek, sőt hónapok óta készültek május 27. és 28-ikára, a fiuk utján megtudták a tervezett országos tornaversenyt a szülők s az érdeklődő nagy közönség is. Az egyes városok, illetve intézetek, diszes egyenruhákat rendeltek ifjaik részére, s azok már otthon városukban feltünést keltettek.

Végre május 27-én este már minden intézet megjelent a maga festői s igy ünnepi vagy rikitó s igy feltünő ruházatában. Sajnos, torna öltöny cimen némely intézet nagyon is unesztetikus, sőt illetlen többé-kevésbbé fogyatékos ruházatot szerzett ifjainak. Sokan meg éktelenül rikitó, sárga- vörös- kék: papagály szineket választottak; ezek voltak a *papagályok.* Ezeket nem számitva, általán szép, diszes, megkapóan izléses volt az ifjak öltözete. A szinek együllete s változatossága kellemesen hatott a szemlélőre; uralkodott a fehér, utána legtöbb volt a piros és kék, majd a fekete; zöld és lila egyáltalán nem volt.

A felvonulás szép nemes volt. Gyönyörködve szemlélhette Budapest város közönsége a magyar, nagyobbrészt vidéki ifjak délceg lépéseit, kidomborodó keblét, nemes magatartását. Minden intézet előtt egy jelző táblát s egy zászlót vitt egy-egy ifju; a jelző tábláról olvasták le az intézet nevét. Hosszu sorban, vonultak fel az ifjak az Andrássy s a Stefánia uton, mig közel egyórás, katonalépésben megtett ut után megérkeztek a milleneumi versenytérre.

Itt elvonult minden intézet a felállitott főtribün és főtsátor előtt, s igy minden intézet hódolt a nagy közönségnek s a jelenlevő Berzeviczy Alber kultuszminiszternek stb. Elvonulás után minden intézet elfoglata kijelölt helyét s bevárta, mig a felvonulás véget ér.

Ekkor megkezdődött a verseny. Előtte elénekelték az ifjak a „Himnuszt." Megható volt az 5000-nél több ifju magyarnak lelkesült éneke, az ifju Magyarországnak ilyen közös megnyilatkozása. (Feltünt s kellemetlenül hatott Balázsfalva ifjainak tüntető hallgatása a Himnusz valamint a végén énekelt Szózat alkalmával; és mikor kérdezték tőlük hallgatásuk okát, teljesen rossz kiejtéssel mondotta az egyik: „nem tutom matyarul". Elszorult aszivünk ezen nyilatkozatra. Egyebet nem szólunk. Meg is abcugolták őket a magyar ifjak!)

Impozáns volt a Himnusz lelkes akkordjai után, ott az Isten szabad ege alatt az oszlopokban sorban felállitott 5000-nél több vegyes-tarka ruháju ifjunak szabadgyakorlata. Harangjelzésre mozdult az 5000-nél több ifju; teljesen egyszerre végezték gyakorlataikat. És tudták valamennyien szépen! Meghatott bennünket a 10000 kar, amint a harang harsány jelzésére előre, fel, le, oldalt mozdult. Valóságos mozgó mező volt a térség, amelyet magyar érzés, magyar sziv s lélek éltetett. Akárhány szemlélő szeme könnybe lábbadt; mások elfojtott sóhajjal jeleztek egy-egy gyakorlat végén meghatottságukat, a közönség pedig kitörő tapssal jutalmazta a gyönyörü látványt.

00000329

A szinek kellemes harmoniába olvadtak össze: fej, kar, kebel, termet, nagyság: különböző volt, de a sziv, a lélek, igaz, nemes, lelkes magyar.

Szabadgyakorlatok után következtek a szergyakorlatok. Korláton, nyujtón, ugró deszkákon, mászó póznákon, megindult a lengés, forgás, ugrás, mászás stb. Szép volt ez a gyors mozgás fent a fejek fölött magasban. Micsoda ügyesség, elevenség, mozgolódás, mekkora élet volt itt együtt! Az egyes intézet ifjai a kijelölt helyükön voltak tanárok felügyelete alatt; de amint egy ifju győzött, futólépésben rohantak az illető intézet növendékei, hogy hasonló ruháju, győztes társukat vállaikra emelve, diadallal vigyék intézetük különitményébe. Volt rivalgás, ujongás, öröm, harsogó éljenzés, kiabálás, ugrándozás, szaladgálás; aki nem fért már oda, hogy vigye győztes társát, az körülszaladgálta a diadal-csoportot, sapkáját a levegőbe hajitotta stb. És negyedóránkint ismétlődtek a közönség tapsoló éljenzése mellett az ilyen jelenetek. Szép valóban az ilyen tornaversenyt látni; felmelegszik az ember szive, gyermekké lesz és ujra átéli az ifjak örömét-boldogságát. Természetes, hogy a különitményekben egy-egy intézet növendéksége szorongások között leste társát s mikor rákerült a sor pld. a mászásban, drukkolt vele, helyette s miatta.

Ezen gyakorlatok után füles-labda, játék, illetve vasárnap kötélhuzás, következett. Itt nem egyesével hanem tizes csapatokban szerepeltek az ifjak. Minden intézet jelölt ugyanis ki 10 tanulót, akik játszanak, illetve kötelet huznak. Már előre tudták az intézetek, kik mérik össze ügyességöket s erejüket; már a felvonuláskor megismerték egymást s sejtelmek között jelezték már előre reményüket, vagy lemondó félelmüket. Az egyik félnek nyernie kellett, tehát minden második intézet nyert és minden második veszitett. Rendkivül ügyes és erős fiuk voltak egyik másik intézetben s bizony egészen természetes, hogy az ilyenek győztek. A kötélhuzásban s játszásbau minden szereplő fiu nyert érmet; egy-egy győzelem tehát egyszerre 10—10 ifjunak juttatott elismerő jelvényt a keblére, minden egyes vesztesége pedig egyszerre 10 ifjut fosztott meg éremtől. Innen van, hogy egy-egy intézet 20—30—40 érmet vitt haza mig más alig 1—2—3-at.

Legügyesebben s legszabatosabban az egész ország ifjai között *Sepsi-Szent-György* ev. ref. főgimn. növendéksége tornázott, ezért ezen székely fiuk nyerték meg s vitték magukkal a *vándor győzelmi zászlót*, melyet négy évvel ezelőtt a szabadkaiak szereztek meg. Maga Berzeviczy kultuszminiszter adta át sajátkezüleg ezen dicsőségben uszó ifjak csoportjának a fehér selyem zászlót, mely az újabb országos tornaversenyig náluk marad.

Igen kitüntek az érsekujváriak is, a kiknek csak alig néhány pointtal volt kevesebbjük, mint a sepsiszentgyörgyieknek. Néhány intézet semmit sem nyert.

A versenytéren 31 oszlopban állottak kettős rendben a fiuk és minden oszlopban volt 4—5—6 intézet. A teret oszlopok különitették szakaszokra s kisebb-nagyobb zászlók diszitették; körköröl pedig minden oszlopnak bekeritett különitménye volt, ahova szertornázás, játszás s kötélhuzás alatt visszavonult a porondról, hol ezen idő alatt csak a szereplő ifjak, a tornatanárok az igazgatók és a versenybirák voltak.

A felvonulást az egész hosszú uton óriási mennyiségü nép nézte végig. Zavar, baleset nem történt sehol, csupán vasárnap délután a tüzelő melegben lett kissé rosszul néhány ifju, de a mentők rögtön gondozás alá vették őket.

Különösen a szülőközönség megnyugtatására mondhatjuk, hogy az ifjak állandóan tanáraik felügyelete alatt voltak; este s éjjel is legszigorubb rendet voltak kénytelenek megtartani. Egy-egy tanár a fiukkal egy szobában aludt; az intézetek kapuit este 10 órakor bezárták; eddig is csak azért volt nyitva, mert a tanulók vacsorájukról ilyen időtájt jöttek haza. Ha az intézet igazgatói s vezető tanárai kötelességüket teljesitették, — ezt pedig fel kell tennünk! — akkor nincs komoly ok különösebb aggodalomra.

Ezen kivül az országos tornaverseny rendező s felügyelő bizottsága *Berzeviczy kultuszminiszter társaságában* esténként sorra látogatta az ifjakat: nincs-e valami baj, rendben van-e minden; főleg fegyelmi s erkölcsi tekintetben nem volt-e valami kihágás? És az nagy dicséretére válik az egész tornaverseny-rendezésnek.

És e szigoru felügyelet alatt a fiuk általában komolyan, rendben viselték magukat.

* * *

Ezen általános szempontok kiemelése után röviden a mi ifjaink tornaversenyéről is kell mondani valamit.

Ne vegye senki dicsekvésnek, de a mi ifjainkat, *a székesfehérvári ciszt. főgimnázium tanulóit*, az egész közönség állandó dicséretében részesitette. A sok tarka-barka, élénk, rikitó toalettek között tetszettek a mi egyszerü, vadgalamb szürke ifjaink. Később is megnyilvánult a szinpathia, mikor egy-egy fehérvári gimnazista szerepelt, lekiáltottak a tribünökröl: szoritsd Fehérvár! Fehérvár ne hagyd magad! stb.

Ifjaink a ciszterci rend másik két intézetének növendékségével VIII. k. Horánszky-utca 11. sz. reáliskolájában kaptak lakást. A pécsi s bajai ifjakkal csakhamar megbarátkoztak a mieink: hiszen mindannyian a ciszterci rend tanárainak növendékei voltak. Más senki sem volt ebben az intézetben, csak a ciszterci rend három intézetének növendékei s tanárai. Házigazdánk, a VIII. k. főreáliskola h. igazgatója Sajóhegyi Frigyes Bellák István tanár, többször még vendéglőben is meglátogattak bennünket s állandóan szerető gondoskodással vetted körül. Jól esett nekünk a nevezett intézet növendékségének szives s barátságos, többször megismételt látogatása is, hiszen ők is vendégeiknek tekintettek bennünket.

Étkezésen is együtt voltak a pécsiek, bajaiak s székesfehérváriak: Bánovszky A. vendéglőjében, (VIII. k. József és Rökkszilárd-u. sarkán. a hol igazán figyelmes, olcsó s jó kiszolgálásban részesültünk. Ifjaink elvihetik Bánovszky A. vendéglőjének hirnevét; bátran merjük ajánlani mindenkinek. Sokan is járnak oda egyetemi hallgatók — ezek pedig csak kényesek és szegények egyaránt. Több intézet tanáraival s tanulóival beszéltünk s ugy találtuk, hogy a mi ifjaink kosztja volt a legolcsóbb: ebéd, vacsora étlap szerint válogatva, 3 és 1 tál ételben: 1·20 korona. S mindezt *Sajóhelyi* Frigyes VIII. ker. reálisk. igazgató urnak köszönhetjük, ki minden délben és este meglátogatott bennünket, hogy személyesen győződjék meg Banovszky vendéglős pontos kiszolgálásáról. Fogadja e helyütt is, mélyen tisztelt házigazdánk, *Sajóhelyi* Frigyes igazgató ur, őszinte köszönetünket.

Egy nagy, kitüntető szivességben is részesültünk. A tribünökről meglátott bennünket a többiek között *Boros* Antal bpti ügyvéd is, aki a fehérvári ciszterci főgimnáziumnak volt jó növendéke s a tanároknak, Vajda Ödön apát urnak s többeknek kedves tanitványa. Ezen kedves uriemberben felébredt a mi látásunkon a hála érzelme, eljött *Zalai* Mihály igazgató urhoz s tisztelettel meghivta a székesfehérvári főgimnázium tanulóit s tanárait vasárnap estére vacsorára a Royal nagy szállóba. Igazgatónk elfogadta e jóindulatu meghivást s el is mentünk. Fényes teremben mesés elegánciával vacsoráztunk. Volt leves, aszpikos hal, vesepecsenye, torta, kirántott csirke, sajt, körte, eper, cseresnye, később feketekávé, sör, bor s pezsgő; nemes, szép feköszöntők sem hiányoztak. Komoly erkölcsös s jellemes, magyar életre buzditó gondolatok hangzottak el itt poharak között. A mi szeretetreméltó házigazdánk meghivta még 5—6 fehérvári uri barátját, elhozta fiát és bemutatta unokahugát. A hála vacsorája volt ez s a szeretété, — amint felköszöntőjében ezen nemes cselekedetének okát kifejtette; mély köszönettel tartozik a ciszterci rendnek s most ime megjött az alkalom, hogy mint volt tanitvány lerója kegyeletes tiszteletét s kimutassa hálás ragaszkodását a ciszterci rend igazgatója, tanárai s tanulói iránt. Vacsora után elhozatta hegedüjét, melyen még 1872 előtt játszott primet a székesfehérvári főgimnáziumban, s játszott nekünk örömmel, boldogan. Meghatott benünket e nemes, őszinte cselekedet, ifjainknak meg jól esett egyszer e fényes, tündéri lakoma. Tanitványaink nevében e helyen is köszönet Boros Antal urnak!

Ifjaink a tornaversenyen való részvételen kivül még tanulmányutnak is vehetik budapesti kirándulásunkat. Szabad időnkben megtekinthettük Budapest főbb nevezetességeit. Több ifju most volt először az ország fővárosában; de valamennyi sok uj dolgot is látott.

Végigmentünk a Kerepesi uton a Kossuth Lajos utcán, a Kigyó-téren, a Dunaparton, Váci utcán, Nagykőruton, Andrássy uton stb. Láttuk a Nép és Nemzeti szinházakat, Magyar Nemzeti Muzeumat, a Klotild palotákat, Magy. Tud. Akademiát, *a királyi palotát belülről is*; láttuk Petőfi S., Eötvös J., Deák F., Széchenyi I., Arany J. szobrát, Budán a Honvéd szobrot; megnéztük a ferenciek templomát, a belvárosi Mátyás templomot, a Zsigmond kápolnát s a Szent Sziv templomot, megszemléltük a Szent György teret, a Vérmezőt, a Halászbástyát, annak sok sok antik szobrát; a hidakat az alagutat; mentünk villamoson, propelleren, siklón stb. stb. Mindennek látása tanulmányi tekintetben rendkivül nevezetes eredmény az ifjuságra.

Láttuk ezeken kivül még Szent István jobbját is, melynek feltalálási ünnepe most szerdán volt. Szent áhitattal szemléltük e vallási- nemzeti ereklyét, bensőséggel imádkoztunk ott előtte magunkért s édes hazánkért. Felidéztük emlékünkbe azt a régi verset, amelyet a fiuk a magyar irodalomból tanulnak, mint 1484-ik évből való verstöredékét s amely igy hangzik:

Ó dicsőséges szent jobbkéz,
Melyet magyar óhajtva néz;
Drága kincse népünknek,
Nagy öröme szivünknek.

Még egy megható jelenetet akarok felemliteni.

Mikor a budai Honvédszobor szépségét s művészi értékét szemlélgettük vasárnap délelőtt észrevétlenül hallgatott és szemlélt bennünket nemzetünk egy nagynevü tudósa: *Ponori Thewrewk Emil*, egyet. tanár, prorektor. Amint megfordultam megismertem őméltóságát, megindultan üdvözöltem az én volt nagy Mesteremet a Magy. Kir. Tud. Egyetemen. A kölcsönös üdvözlés után bemutattam ifjainknak nemzetünk e nagy fiát, a világhirü tudóst, kinek kutatásai a klasszikus tudományok körül elévülhetetlen dicsőséget hoztak a magyar névre. Megmondottam tanitványaimnak, hogy a tanárok ismereteiket őméltóságának a tudomány Egyetem tanszékén tartott lelkes előadásaiból meritik. Magas vendégünk meghatottan, könnyes szemekkel köszönte meg e szavakat s buzditó beszédet intézett ifjainkhoz: Isten áldását kérte munkájukra s kivánta, hogy derék, lelkes, magyar férfiak legyenek. — Ezután bemutattam néhány ifjut, főleg a felsőbb osztályosokat s akik jobban szeretik a latin nyelvet, valamint a versenyen győzteseket. Harsány éljenkiáltás után elváltunk Ponori Thewrewk Emil őméltóságától, s hiszem, hogy nem fogják ifjaink elfeledni e kedves, ünnepi jelenetet.

Hétfőn reggel a 9 órai személyvonattal érkeztünk vissza városunkba. Ugyanekkor jöttek vesünk a keszthelyiek s veszprémi fiuk Az állomáson még egyszer üdvözöltük a testvérintézet tanárait s tanulóit s bevonultunk városunkba.

Ifjaink a 2 oklevelet, 4 érmet hoztak haza. Egy oklevél minden intézetnetnek kijár, mely részt a tornaversenyen, egyet pedig a korláto bemutetottt ügyes s szabatos mintatornászatért kaptunk. Itt elismerését fejezte ki az intézet igazgtójának. *Lanzerits* Antal tornatanárnak, dr. *Czölder* István versenybiró. A játékor a székelyudvarhelyi, a kötélhuzást a szegszárdi főgimn. ifjaival szemben elvesztettük. A 4 érem futó-mászásárt szólt. *Bujdos* János VII. o. t. első, *Hild* Péter VII. o. t. második, *Fulmer* János VIII. és *Dudosits* György V. o. t. harmadik dijat nyertek.

Sokat láttak, hallottak s tapasztaltak a fiuk a most lefolyt ország tornaversenyen s minden esetre örömmel gondolnak rá még sokáig.

Anyakönyvi statisztika

1905. évi május hó 27-től 1905. junius hó 3-ig

I. Születés.

Született: 7 törvényes fiú, 15 leány; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; halva született törvényes fiú: 0; leány: 0 törvénytelen fiú, 0; leány 0. — Összesen: 21.

II. Halálozás.

Elhalt: 2 fi, 9 nő. Ezekből 7 éven aluli: törvényes fiu: 0, leány: 1, törvénytelen fiu: 0, leány 2; 7 éven felüli n: 2, nő: 6. — Összesen: 11.

E szerint a születés a halálozást 10-el múlja felül.

00000330

Elhaltak. Özv. Samu Sándorné Kiliti Erzsébet, ev. ref. 69 éves Szeder-utba, 45 sz. — Hubert Samu, izr. rőfös k. segéd, 34 éves, Neu Mária férje, Iskola-utca, 16 sz. — Szabó Istvánné, Kovács Julianna, ev. ref. 26 éves, Szent-György kórház. — Láncki Erzsébet, r. k. 19 éves, hajadon, Salétrom-utca, 8. szám. — Virág György, r. k. kisbirtokos, 61 éves, Tóth Julianna férje, Sütő-utca, 22 sz. — Fridrik Antal Péterné Kovács Gizella, r. k. 25 éves, Sütő-utca, 11 szám. — Szirkovics Andrásné Gosztonyi Mária, r. k. 43 éves, Megyeház-tér, 13 sz. — Szabó Erzsébet, r. k. 14 hónapos, Kecskeméti-sor, 5 sz. — Baldauf Istvánné, Kováts Erzsébet, r. k. 39 éves, Öreghegy, 88 szám. — Fülöp Erzsébet, r. k. 5 éves, Szent-György kórház. — Salla Erzsébet, ev. ref. 21 napos, Sár-utca, 4 sz.

Kihirdetés.

Dr. baracskai Szüts Gedeon Vilmos, köz- és váltóügyéd és Dieballa Izabella Erzsébet Emilia, Szfehérvár. — Weisz Bernát házaló és Kohn Katalin Gizella, Szfehérvár. — Réti Mihály, festőgyári napsz. és Arany Rozália Szfehérvár. — Pajer István parádés kocsis és Kiss Borbála szakácsnő, Szfehérvár.

Csődtömeg eladás.

Alulirott csődtömeg-gondnok közhirré teszi, miszerint vb. Forgács I. Imre székesfehérvári férfi szabó csődtömegéhez tartozó, a csődleltár 43—74 és 76—87 tételei alatt összeirt 1456 kor. 86 fill. beszerzési, 688 kor. 80 fill. becsértékü üzleti berendezés, ruha szövetek és öltöny kellékekből álló ingóságok a csődbiróság 3593|p. 905. sz. végzése folytán, ajánlati verseny utján egytömegben eladatni fognak a következő feltételek mellett:

1. Zárt ajánlatok legkésőbb f. junius hó 14 napjának déli 12 órájáig alulirottnál benyujtandók.

2. Ajánlattevő tartozik bánatpénz gyanánt a becsérték 10%-át vagyis 70 koronát készpénzben fennti határidő alatt alulirt tömeg-gondnoknál letenni.

3. Sem az áruk minősége, sem pedig menynyisége tekintetében tömeg-gondnok szavatosságot nem vállal.

4. A beérkezendő zárt ajánlatok folyó évi junius hó 17-én déli 12 órakor fognak az ugyan akkor megtartandó ideiglenes csőd-választmányi ülésen felbontatni; az áruraktár azonban a legmagasabb ajánlatot tevőnek is csak akkor fog eladatni, ha a csődbiróság az ajánlatot elfogadja.

Székesfehérvár 1905. junius 1.

Dr. Szüts Gedeon ügyvéd,
mint vb. Forgács I. Imre
csődtömeg-gondnoka.

Iszákosság nincs többé!!

Kivánatra bárkinek bérmentve küldünk egy csomag Cozaport. Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozapor többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert csodahatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A Coza oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér vagy gyermek egyaránt az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejti, mi okozta javulását.

Nemrégiben egy fiatal asszony nekünk körülbelül a következőt mesélte.

„Igen, én is használtam ezt a remek szert a férjem tudta nélkül és hála Isten, teljesen segitett rajta. Jó férj volt józan állapotban, de sajnos, majd mindig részeg volt. Folytonos félelem, aggodalom, és kétségbeesés, szégyen, becstelenség és szegénység közepette éltem! De minek is meséltem volna el másoknak? Nem csodálatos-e igazán, hogy egy asszony a dolgot saját maga ekképen irányitsa és otthonát, gondterhes tüzhelyét örömpalotává tudja varázsolni?"

Coza a családok ezreit békitette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szégyen és becstelenségtől megmentett, később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Tömérdek fiatalembert a jó utra és szerencséjéhez segiteni és sok embernek életét számos évvel meghosszabbitotta.

Az intézet, mely a Cozapor tulajdonosa, mindazoknak, kik kivánják, egy próbadagot dij- és költségmentesen küld, hogy igy bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezeskedünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

COZA INSTITUTE (Dept. 163.), 71. High Halborn, London, W.C., ANGLIA.

(Levelek 25. fill., levelezőlapok 10 fill.-re bérmentesitendők.)

Értesítés.

Értesitem a n. é. közönönséget, hogy 24 év óta fennálló

mázoló műhelyemet

megnagyobitottam és bárminemü **szoba, cim és cimer festészeti munkák készitését elvállalom.**

Szobák, termek, templomok és oltárok, valamint bádogfestészeti munkákat a legdivatosabb kivitelben, tisztán, a legolcsóbb áron készitek.

A t. közönség további szives pártfogását kérve,

kiváló tisztelettel

GERLITS JÓZSEF
szoba, cimfestő és mázoló 20—11
JÓKAI UTCA 2. SZÁM.

Jó házból való fiu tanulónak felvétetik.

Elsőrangú bútorüzlet.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy **saját műhelyemben készült** asztalos munkákból raktárt tartok a

Kórház-utca 4. sz. alatt (saját ház).

Raktáron vannak: **úri-, hálo-, ebédlö-, szalon-, elöszoba- és konyha-butorok** a legszolidabb kivitelben, melyeknek jóminőségéért felelősséget vállalok.

Főelvem odairányul, hogy ezen szakmában előforduló silány **gyári** munkák által félrevezetett közönség helyben találjon **szolidan készült butorokat.**

Elvállalok továbbá **minta** és **rajz** szerint választott butorok készitését bármily kivitelben, ugyszintén **mindennemü asztalos munkákat** jutányos árakon.

Raktáromat a n. é. helybeli és vidéki közönség b. figyelmébe ajánlom.

Kiváló tisztelettel

NYÁRI GÁBOR,
52—47 épület- és butor-asztalos. 2979

HIRDETÉSEK

jutányos áron felvétetnek a kiadóhivatalban, Szent-István-tér I. sz.

Ujdonság! Itt először! Ujdonság!

Visszavonhatatlanul csak vasárnapig, junius 4-ig látható a vásártéren.

Lifka-féle

Elektro-Bioskop-Szinház.

Élő szenzációs mutatványok a legnagyobb tökéletességben — mindenütt a legnagyobb sikerrel bemutatva — külön e célra épitett és a legnagyobb kényelemmel felszerelt csarnokban. **Saját villamos világitással. 20 lóerejü gőzdynamo locomobillal.**

Naponta 4 előadás. Hétköznap este 6, 7, 8 és 9 órakor. Vasárnap és ünnepnapokon 3, 4, 5, 6, 7, 8 és 9 órakor.

Minden két nap egész uj szenzációs műsor.

Helyárak: **I.** hely **80** fillér, **II.** hely **60** fillér, **III.** hely **40** fillér. Gyermekek 10 éven alul felét fizetik. Katonák őrmestertől lefelé a **III.** helyen **20** fillért fizetnek.

Mély tisztelettel

LIFKA ERNESZTIN
tulajdonosnő.

GAZDÁK BIZTOSITÓ SZÖVETKEZETE.

Elfogad a legméltányosabb föltételek és díjak mellett tüz-, jég- és életbiztositásokat.

A kartelben álló részvény-társulatokkal szemben a versenyt egyedül a Szövetkezet fejti ki, érdeke tehát a gazdaközönségnek, hogy azt támogassa.

Képviselőség minden községben.

SZÉKESFEHÉRVÁROTT: NÁDOR-UTCA 11. SZ.

3023 52—14

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.

00000331